

Puheeni Radio Deissä 29.1.2007

Kun velat muuttuvat saataviksi

”Oli kuin vuori olisi nostettu pois hartioiltani.”

”Minulle tuli niin kevyt olo, että pelkäsin lentäväni katosta läpi.”

”Valtava ilo syöksyi sisimpääni.”

”Sydämeni täyttyi rakkaudella.”

Mistä on kysymys, kun ihmiset puhuvat tuolla tavalla? Heidän sanansa kuvaavat hyvin voimakasta tunnetilaa. ”Vuori harteilla, pelkäsin lentäväni katosta läpi, valtava ilo, sydän täyttyi rakkaudella.”

Olivatko he lopultakin löytäneet oman kultansa ja rakastuneet? Rakastuminen on suurenmoinen asia. Se on hyvin tervehdyttävää ja saattaa herättää hyvinkin mukavia tunteita.

Vai oliko kyse siitä, että heillä sattui olemaan oikea lottorivi. Nyt kaikki taloudelliset taakat ovat poissa ja tuo puolisokin alkaa näyttää ihan mukiinmenevältä kun se auttoi tekemään tuo voittorivin.

Millainen olo ihmisellä on ollut, ennen kuin hän pääsee kokemaan noin valtavaa vapautusta? Ehkä vastaus löytyy vaikkapa tästä Daavidin Psalmista: *”Niin kauan kuin minä vaikenin synnistäni, ruumiini riu-tui ja kuihtui. Päivät päästään minä huusin tuskassani. 4. Öin ja päivin kätesi painoi minua raskaana. Minun elämänvoimani haihtui niin kuin kosteus kesän helteessä.* Ps 32:3-4

Daavid oli tehnyt aviorikoksen ja murhan. Yli vuoden ajan hänen omatuntonsa ahdisti ja syytti häntä. Hän kirjoitti: *Öin ja päivin kätesi painoi minua raskaana.* Lopulta armollinen Jumala lähetti profeetta Naatanin Daavidin luokse. Aviorikoksesta alkunsa saanut lapsi oli jo syntynyt. Naatan auttoi Daavidia kohtaamaan syntinsä ja tunnustamaan ne Jumalalle. Daavid kirjoittaa: *Minä tunnustin sinulle syntini, en salannut pahoja tekojani. Minä sanoin: ”Tunnustan syntini Herralle.” Siinä annoit anteeksi pahat tekoni, otit pois syntieni taakan.* Ps 32:5

Siksi Daavid saattoi aloittaa Psalminsa sanoilla: *Autuas se, jonka pahat teot on annettu anteeksi, jonka synnit on pyyhitty pois. Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue viaksi hänen syntiään ja jonka sydämessä ei ole vilppiä.* Ps 32.1-2

Niin, autuas, ikionnellinen on se ihminen, joka on saanut tulla tuntemaan syntiensä taakan ja päästä siitä vapaaksi Jeesuksen sovitusuhrin ansoista! Evankeliumin ensimmäinen tehtävä on vapauttaa ihminen aitoon syyllisyyteen, kirjoittaa Erik Ewalds.

Kuitenkin me ihmiset pakenemme syyllisyyttä. Siihen liittyy aina myös niin paljon häpeää. Emme haluaisi kenenkään tietävän, mitä olemme tehneet tai ajatelleet. Aatamin ja Eevan tavoin me piilottelemme ja pakenemme syyllisyyttämme ja syytämme muita lankeemuksistamme. Samalla pakenemme kuitenkin Jumalan rakkautta, siunausta ja läsnäoloa.

Mitä Jumala tekee synneillemme, kun Hän saa antaa ne meille anteeksi? Jumala ei reformoi eikä konservoi niitä. Hän ei säilytä niitä todistusaineistona meitä vastaan. Sen sijaan Hän *ottaa ne pois, peittää ne, muuttaa ne lumivalkeiksi tai villanvalkeiksi, pyyhkii ne pois, heittää ne meren syvyyteen, siirtää ne meistä niin kauas pois kuin itä on lännestä, pyyhkii ne pois kuin aamukasteen, ei muista niitä* jne

Olemmekohan sittenkään uskoneet saaneemme syntejämme anteeksi? Jumala sanoo meille profeetta Jesajan suulla: *Sinä olet minua synneilläsi vaivannut, rasittanut minua pahoilla töilläsi. Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.* Jes 43:24-25

Ajatellaanpa hetki, että Seinäjoki Areena on viimeistä sijaa myöten täynnä ihmisiä. Kaikki käytävätkin ovat kansoitettuja. Jokaisessa sivuhuoneessa on suuri valkokangas, josta näkyy mitä pääsalissa tapahtuu. Ja mitä siellä pääsalissa tapahtuu? Sinä istut siellä lavalla valonheittimien loisteessa. Kamerat on suunnattu sinuun ja kuvasi heijastetaan valkokankailla. Ja nyt Jumala heittää valkokankaalle myös koko sinun viimeikkoisen elämäsi kaikkien katseltavaksi. Alkaako jo poskiasi kuu-

mottaa? Nyt kysynkin: Miltä sinusta tuntuisi istua tuossa kaikkien silmien alla?

Jos sinä et ole Jumalan lapsi ja uskovainen etkä ole saanut syntejäsi anteeksi, sinulla olisi tosi tukalat oltavat. Kaikki sinun salaisimmatkin ajatukset ja häpeällisimmätkin lankeemuksesi ja syntisi tulisivat kaikkien tietoon. Eikö sinun tekisi mieli kadota maan sisään tuossa paikassa? Ehkä helvettikin tuntuisi lievemältä tuskalta.

Mutta luen uudelleen tuon Jesajana lupauksen: ***Minä, minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden, enkä sinun syntejäsi muista.*** Jos sinä olet Jumalan lapsi ja uskovainen, silloin olet myös tunnustanut syntisi Jumalalle sitä mukaa kuin olet tullut niistä tietoiseksi. Sinulle kuuluu tämä sana: ***Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi itseni tähden!***

Jumala on todellakin pyyhkinyt sinun syntisi pois reaalistodellisuudesta. Sinulle on käynyt niin kuin Raamatussa sanotaan: ***Noina päivinä, tuohon aikaan, sanoo Herra, etsitään turhaan Israelin pahoja tekoja, turhaan Juudan syntejä - niitä ei enää ole! Sillä minä annan [ne] anteeksi...*** Jer 50:20

Mitä tuolta valkokankaalta sitten näkyisi. Ei yhtään laiminlyöntiä, pahaa ajatusta, tekoa tai syntiä. Vaan mitä? Jeesuksen elämä sinussa! ***Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.*** 2 Kor 4:10

Tämä on lupaus, joka koskee meitä kaikkia. Jumala ei tahdo, että yksikään meistä joutuu kadotukseen vaan että kaikki tulemme tuntemaan Hänet. Hän kutsuu meitä yhteyteensä, voidakseen armahtaa meitä ja vapauttaa meidät syyllisyyden ja häpeän taakasta. Sen Hän tekee meille rakkaan Poikansa verisen uhrin ansoista, kun me tunnustamme syntimme Hänelle. Silloin velatkin muuttuvat saataviksi! Aurinko alkaa paistaa ja värit palaavat luontoon. Jumalan rakkaus koskettaa parantavasti haavojamme.

Sinulle, joka vielä epäröit etkä tunne Jeesusta henkilökohtaisesti Raamattu sanoo: ***Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan. Me olemme siis Kristuksen lähettäjiä, ja Jumala puhuu teille meidän kauttamme. Pyydämme Kristuksen puolesta: suostukaa sovintoon Jumalan kanssa...***

Jumalan työtovereina me vetoamme teihin: ottakaa Jumalan armo vastaan niin, ettei se jää turhaksi! 2. Hänän sanoo: - Oikealla hetkellä olen kuullut sinua, pelastuksen päivänä olen tuonut sinulle avun. Juuri nyt on oikea hetki, juuri nyt on pelastuksen päivä.

Tänään on sinun vapautuksen ja pelastuksen päivä.

Tällaisenaan Isäni kotiin mä saapua sain!
Päälläni syntien suunnaton taakka,
syyllisyys painava kuolemaan saakka.
Oi sitä ihmettä rakkauden - tällaisehen.

Tällaisenaan yltäni kuorman laskea saan.
Jeesuksen tähden nyt on Isä mulla,
saan veren turvissa luoksensa tulla.
Oi sitä ihmettä rakkauden - tällaisehen.

Tällaisenaan Herralta rakkahan katsehen saan.
Jeesus on poistanut sieluni vaivan,
armonsa huomassa nyt lepään aivan.
Oi sitä ihmettä rakkauden - tällaisehen.

Asko Matikka